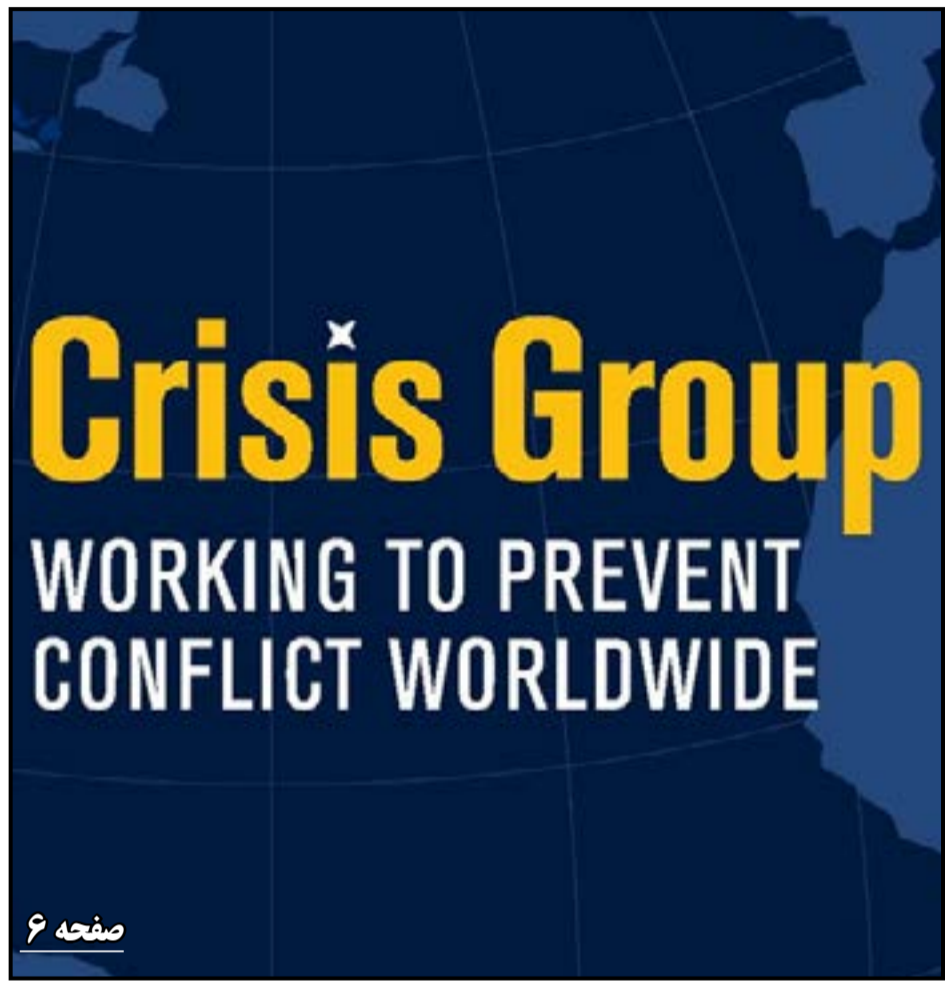

دولت وحدت ملی و هشدار های بین المللی

**نخست‌وزیر هند به داکتر عبدالله:
در دولت وحدت ملی افغانستان
به سوی صلح و کامیابی حرکت خواهد کرد**

نخست‌وزیر هندوستان می‌گوید که افغانستان با به قدرت رسیدن حکومت جدید، به سوی صلح و کامیابی حرکت خواهد کرد. نریندر مودی نخست‌وزیر هند این سخنان را در صحبت تلفونی با داکتر عبدالله عبدالله رییس اجراییه دولت وحدت ملی افغانستان ابراز کرد.

او به مقصد رساندن تریکات کشورش به آقای عبدالله با او تماس گرفته بود.

در یک اعلامیه دفتر صدراعظم هندوستان آمده است که آقای مودی از تلاش‌های مردم و رهبری نو افغانستان که به گفته او برای انتقال صلح‌آمیز قدرت سیاسی انجام دادند، ستایش کرد.

مودی افزود، با این اقدام افغانستان شاید بتواند مبارزه مؤثرتری با تروریسم و افراطیت داشته باشد.

در اعلامیه همچنان آمده است...

ادامه صفحه ۶

دست‌آوردهای نخستین دولت وحدت ملی:

رهبر گروه جنرال کشته شد پسر حقانی بازداشت گردید

ولسوالی برکه در ولایت بغلان بمباران کرد که در این حمله قاری زبیر یکی از فرماندهان کلیدی طالبان و همراه وی قاری محمد حسن در دم کشته شدند.

او همچنین خاطرنشان کرد کشته شدن قاری زبیر ضربه سختی به طالبان در ولایت بغلان و مناطق اطراف وارد خواهد کرد.

ریاست عمومی امنیت ملی نیز تایید می‌کند که ملا شمس‌الدین مشهور به قاری زبیر رهبر گروه جنرال کشته همراه با یکی از فرماندهان این گروه در یک حمله هوایی کشته شدند.

در حمله هوایی علیه مواضع طالبان در ولایت بغلان قاری زبیر یکی از فرماندهان ارشد این گروه کشته شد. احمد جواد بشارت، سخنگوی پولیس بغلان روز جمعه اعلام کرد در حمله هوایی پنجشنبه شب به مخفیگاه طالبان در ولسوالی برکه ولایت بغلان دو تن از جمله قاری زبیر یکی از فرماندهان طالبان کشته شدند.

وی در گفتگو با خبرگزاری شین‌هوا اعلام کرد: «بر اساس گزارش‌های اطلاعاتی، نیروی هوایی این کشور شامگاه پنجشنبه مخفیگاه طالبان را در منطقه‌ی در

خوش‌بینی‌ها از جدیت دکتر احمدزی در راستای مبارزه با فساد

جدیت رییس‌جمهور جدید در مبارزه با فساد امیدواری‌هایی را برای تشکیل حکومتی کارآ و قانونمند به وجود آورده است. برخی نهادهای جامعه مدنی حمایت‌شان را از این اقداماتی ابراز داشته‌اند که اشرف‌غنی جدید روی دست گرفته است.

رییس‌جمهور احمدزی به غاصبان زمین هشدار داده است که دست از این کار بردارند. او گفته است که غاصبان زمین در افغانستان جایی ندارند. آقای احمدزی به تاجران نیز هشدار داده است که از گران‌فروشی بپرهیزند.

اقداماتی که آقای احمدزی روی دست گرفته است، در سیزده سال گذشته پیشینه‌ی نداشته است. حامد کرزی رییس‌جمهور پیشین افغانستان با غاصبان زمین، مافیای مواد مخدر و فسادپیشه‌ها در داخل و خارج از دولت با مدارا و مصلحت برخورد می‌کرد.

و هیچ‌گاهی در عمل در برابر زورمندان اقدام نکرد. برخی از نهادهای مدنی از این اقدامات رییس‌جمهور احمدزی استقبال کرده‌اند. جنبش مدنی تامین عدالت اجتماعی روز پنجشنبه ۲۴ میزان ۱۳۹۳ از برنامه اصلاحات حکومت وحدت ملی استقبال کرد و از رییس‌جمهور جدید افغانستان خواست تا افراد فاسد را در وزارت خانه‌ها...

ادامه صفحه ۶

معاون وزارت فواید عامه: طالبان بیش از ۱۳۰ پل را در بزرگراه کابل-قندهار تخریب کرده‌اند

معاون وزارت فواید عامه از تخریب ۱۳۱ پل در بزرگراه کابل-قندهار توسط طالبان در طول چند سال اخیر خبر داد.

احمد شاه وحید معاون وزارت فواید عامه روز گذشته در تماس با رسانه‌ها اظهار داشت: طالبان در چند سال اخیر در بزرگراه کابل-قندهار ۱۱۷ پل کوچک و ۱۴ پل بزرگ را توسط مواد...

ادامه صفحه ۶

در برگ‌ها

فسادستیزی؛
پیش‌شرط
اعتمادسازی
اما چه‌گونه؟

مارکس
و کینز

بهرتر است درهای
این دفاتر بی‌کاغذ را
ببندند!
گفت‌وگو با
محمداکبر ره‌بین
وابسته فرهنگی
جمهوری اسلامی
افغانستان در تهران

در پاسخ به
«حکایت پُر درد»
مشکلات امنیتی
پروان»

حلیمه حسینی

فسادستیزی؛

پیش شرط اعتمادسازی اما چه گونه؟

سیاسی، پایان یافت. این جایگزینی هر چند که به تشکیل دولت وحدت ملی انجامید و باید این همگرایی و یکی شدن‌ها را قدر دانسته و به فال نیک گرفت، اما همه این به فال نیک گرفتن‌ها و ابراز خرسندی از شکست بن‌بست انتخاباتی و یافتن یک راه حل سیاسی برای حل بحران انتخابات، هیچ‌کدام نمی‌تواند ما را از تفکر و توجه به این نکته کلیدی بی‌نیاز کند که اگر قرار است توافقات سیاسی تعیین‌کننده باشد، پس تجلی آرای مردم کجاست؛ و مهم‌تر از همه این‌که چه کسانی باعث شدند که در نهایت مردم ما ناامید از قدرت و اقتدار صندوق‌های رأی، به توافقاتی دل خوش کنند که بیم از هم پاشیده شدن آن‌ها، همیشه روح و روان‌شان را می‌آزارد و ثبات و آرامش نیمبندشان را شکنند جلوه می‌دهد.

امروز رییس‌جمهور غنی با رسیده‌گی مجدد به پرونده کابل‌بانک و تلاش برای نجات میلیون‌ها دلار از سرمایه‌های مردم و هم‌چنین نشان دادن جدیت برای مبارزه با فساد و سوءاستفاده‌های کلان مالی، بدون شک آغازی نیک و مبارک داشته است و مردم با آغوش باز از یک چنین اراده‌یی استقبال خواهند کرد؛ اما ترس مردم از این است که مبادا حرکت‌هایی از این دست، فقط سرپوشی باشد برای پرونده‌های خیانت‌بار بزرگ‌تر و گسترده‌تری که انتظار مردم از دولت وحدت ملی، رسیده‌گی جدی و دقیق به آن‌هاست.

گذشت زمان نشان خواهد داد که حکومت تازه تا چه حد در ریشه‌کن ساختن ریشه‌های فساد و خیانت، صادق است و یا این‌که حتا در مبارزه با نهادهای فسادگستر و فاسد، سلیقه‌یی و سیاسی برخورد می‌کند. که اگر این‌گونه شود، امید مردم به باد خواهد رفت و آغاز کار دولت وحدت ملی که باید با اعتمادسازی میان مردم همراه باشد، با شکست مواجه خواهد شد!

همه گمانه‌زنی‌ها و مناسبات پیشین، باید به پرونده‌هایی از این دست به صورت جدی و دقیق رسیده‌گی کند و کسانی که بد عمل کردند و یا وظیفه محول‌شده به آن‌ها را با صداقت و درستی کامل به انجام نرساندند، از وظایف‌شان سبک‌دوش شوند و به مجازات برسند.

اگر شعار رییس‌جمهور غنی، مبارزه با فساد گسترده است، این شعار تحقق نخواهد یافت مگر با به‌راه انداختن یک تصفیه حساب عمومی برای شفاف‌سازی و وضاحت بخشیدن به دخل و خرج دستگاه حکومت و نهادهای وابسته به آن. این کار هر چند دشوار است، اما تصفیه حسابی است که با یک برنامه‌ریزی درست و دقت در اعداد و ارقام و بازخواست کردن به صورت جدی، عملی خواهد بود. یعنی فساد مالی با یک حساب‌رسی دقیق و نظارت و بازخواست جدی می‌تواند حل شود. اما آنچه سخت است، کنترل و ریشه‌کن ساختن فساد سیاسی‌یی است که پشتوانه‌یی قوی برای ارتکاب فساد و سوءاستفاده‌های بزرگ مالی را ممکن ساخته است.

جناب رییس‌جمهور غنی برای فسادزدایی از کشور نیازمند شناسایی نهادهای خطاکاری چون کمیسیون انتخابات است که نتوانستند با صرف میلیون‌ها دلار، آن‌چنان که باید و شاید، رسالت خود را به انجام برسانند و امانت‌دار خوبی برای آرای مردم باشند. بزرگ‌ترین خیانتی که از سوی آن‌ها رقم زده شد، این است که انتخاباتی تیره و تقلب‌بار در کشور برگزار شد. مردم افغانستان با همه مشکلات و چالش‌ها و حتا تهدیدهای جانی، به پای صندوق‌های رای رفتند اما به‌جای این که شاهد تجلی اراده‌های خویش باشند و رنگ سرانگشتان‌شان خط تقدیرشان را دگرگون بسازد، شاهد مشکلات و جنجال‌های خطرناک و ویران‌گری شدند که در نهایت با کنار گذاشته شدن آرای آن‌ها و توافقات

یکی از شعارهای اساسی رییس‌جمهور غنی، مبارزه با فساد گسترده‌یی بوده است که تا کنون افغانستان و چهره آن را در سطح بین‌المللی مخدوش ساخته و آن را مکانی نامطمین برای کمک‌هایی نشان داده که لازم است در کشور به‌صورت شفاف به خرج برسد. در راستای این شعار که تحقق آن آرزوی تک‌تک شهروندان ماست، روی دست گرفته شدن پرونده کابل‌بانک به عنوان یک پرونده سنگین از نگاه فساد مالی، شاید توانسته باشد عزم و اراده جدی رییس‌جمهور غنی را نسبت به ریشه‌کن ساختن فساد در جامعه نشان دهد. اما پرسش اساسی این‌جاست که تکیه بر پرونده کابل‌بانک و تلاش برای بازگرداندن چندصد میلیون دلاری که مورد استفاده سوء قرار گرفته است، تا چه حد خواهد توانست افکار عمومی را از توجه و تمرکز بر روی پرونده‌های کلان‌تر و سنگین‌تری منحرف کند که نه تنها صدها میلیون دالر خسارت مادی به مردم ما وارد آورده، بلکه از لحاظ معنوی، یک پروسه ملی و سرنوشت‌ساز را غنیمت کرده و بعضاً چالش‌هایی را خلق کرده که سال‌ها ممکن است حل‌وفصل آن دوام کند و یا ممکن که مشکلات ناشی از عمل کرد آن‌ها نه تنها از میان نرود، بلکه عمق و وسعت بیشتری بیابد؟... باید دید که جناب رییس‌جمهور غنی با این‌گونه پرونده‌ها چه‌طور برخورد خواهد کرد.

عمل کرد کمیسیون انتخابات به‌خوبی نشان داد که نقش برجسته این نهاد در بن‌بست کشیده شدن انتخابات و بی‌اثر شدن آرای مردم و بی‌باور شدن آن‌ها به انتخابات، نتیجه مستقیم عمل‌کرد ضعیف، مغرضانه و سرشار از تقلبی بود که صورت دادند. این مهم نیست که نتیجه چه شد و آن‌ها به نفع چه کسی تقلب کردند و یا حق چه کس یا کسانی را پایمال کردند؛ اکنون مهم‌ترین نکته بعد از تشکیل دولت وحدت ملی این است که حکومت فعلی جدای از

سخن‌ماندگار

چرخش سیاست بر خورد با تروریسم در افغانستان

در سه چهار روز اخیر، طی عملیات‌های جداگانه‌یی، نیروهای امنیتی کشور سه دستاورد مهم داشته‌اند. نخست آن که انس حقانی برادر سراج‌الدین حقانی را دستگیر کرده‌اند و این ضربه مهلکی بر پیکر شبکه حقانی در افغانستان است. هم‌چنان در ولایت بغلان، شمس‌الدین معروف به قاری زبیر، رهبر شبکه جندالله را طی عملیاتی کشته‌اند و نیز خبر رسیده که در ولایت هرات پانزده تن از اعضای طالبان به شمول یک فرمانده ارشد این گروه، کشته شده‌اند. این دستاوردها در نخستین روزهای تشکیل دولت وحدت ملی و پس از سخنرانی رییس‌جمهور در حمایت از نیروهای امنیتی صورت می‌گیرد که مدعی شاهد تغییر سیاست‌های دولت در قبال طالبان است.

با آن‌که در آن سخنرانی، آقای اشرف‌غنی، طالبان را «مخالفان سیاسی» خواند و بعداً به بهانه تجلیل از روز آموزگار طالبان را نظیر رییس‌جمهور کرزی به پروسه صلح دعوت کرد اما عمل دولت برعکس آن حرف‌ها، دال بر مبارزه جدی علیه طالبان و تروریسم می‌نماید.

بنابراین، خیلی نابه‌جا نخواهد بود که این وضع را به فال نیک بگیریم و گمان ببریم که سیاست برخورد با تروریسم در افغانستان در حال چرخش است. تکمله این دریافت می‌تواند سخنان رییس‌اجراییه نیز باشد که چند روز قبل بر موضع روشن دولت در برابر طالبان تاکید کرد و گفت که سیاست تضرع در برابر طالبان باید پایان بیابد.

شکی نیست که تقویت دوباره طالبان و نیز اعمال سیاست مصالحه و تضرع با طالبان یکی از ده‌ها دستاورد منفی دولت آقای کرزی بوده است. تاکید بر چنین روشی بی‌گمان که روزهای حکمرانی آقای کرزی را دوباره زنده می‌کند و این نکته را جناب رییس‌جمهور غنی به خوبی می‌داند.

هرچند، بسیاری‌ها یکی از طراحان اصلی سیاست مصالحه با طالبان در دوران آقای کرزی، جناب اشرف‌غنی احمدزی را می‌دانند اما پس از تشکیل دولت وحدت ملی، خوش‌بینی‌ها برای پایان‌یابی چنین سیاستی نیز بیشتر شده است. چنان‌که حوادث اخیر، این خوش‌بینی را تقویت می‌کند.

شاید مبالغه نباشد که بگوییم امنیت، اصلی‌ترین چالش این کشور است که تمام نارسایی‌های دیگر حکومت‌داری، معلول همین مشکل است. در حالی که خود زاینده سیاست‌های نادرست حکومت گذشته بوده است. بنابراین، از اولویت‌های دولت وحدت ملی آن است که پیش از همه، امنیت را گسترش داده و آن را نهادینه بسازد و اما امنیت به هیچ‌وجه تامین‌شدنی نیست، مگر سیاست مصالحه با طالبان پایان بیابد. دولت پیشین با عدم سیاست‌های درست امنیتی، روبه‌رو بود. سیاست‌گزاران آن حکومت گمان می‌بردند که اگر به طالبان دست دوستی دراز شود، ممکن دست از خشونت بردارند.

با آن‌که میلیون‌ها دالر خرج چنین سیاستی شد اما در عمل نتیجه برعکس داشت. دولت گذشته نمی‌دانست که طالبان، محصول سیاست‌های اغواگرانه کشورهای منطقه و برخی از کشورهای جهان است که مصالحه با آنان، از طریق خود طالبان صورت نمی‌گیرد. برای دسترسی به منفعل کردن این گروه باید به کشورهای دوتر آنان مراجعه کرد. خوش‌بختانه که دولت کنونی تجربه آقای کرزی را در دست دارد و می‌تواند آن را سرمشق خود قرار دهد.

به گونه مثال، آقای کرزی حملات هوایی بر طالبان را ممنوع قرار داده بود، اما اکنون ما موثریت حملات هوایی را به چشم سر مشاهده می‌کنیم، چنان‌که گزارش‌ها می‌رسانند که هم طالبان کشته‌شده در هرات و هم کشته‌شدن قاری زبیر رهبر شبکه جندالله در بغلان، ماحصل همین حملات هوایی بوده است که آقای کرزی به بهانه تلفات غیرنظامیان آن را لغو کرده بود. همین نمونه کوچک به ما می‌نمایند که اگر یک اراده قوی سیاسی در مبارزه با طالبان موجود باشد، نابودی طالبان بیش یک سال وقت را نمی‌گیرد که اکنون به نظر می‌رسد دولت جدید در شرف ایجاد چنین اراده‌یی است و همین باعث شده که مردم خوش‌بین باشند به این‌که، اولویت دولت وحدت ملی تنها و تنها تغییر سیاست تضرع در برابر طالبان است و در نهایت، تامین و نهادینه کردن امنیت در سراسر کشور.

شبکه خبری بی.بی.سی

لیبی؛ کشوری شکست خورده

باور داشت انقلاب با خود آزادی و فرصت‌های شغلی تازه برای کشوری می‌آورد که او و بسیاری از دوستانش در آن بیکار بودند. امروز اما او هنوز بیکار است و فکر می‌کند زندگی در حکومت قذافی از بعضی جهات بهتر بوده است. آن زمان دست کم امنیت وجود داشت. او می‌گوید که «من حالا به این که شغلی داشته باشم فکر نمی‌کنم بلکه به امنیت فکر می‌کنم. اگر بخواهم از طریق به بنغازی بروم باید صد بار فکر کنم. جهادی‌ها در سراسر لیبی پخش‌اند و ممکن است به خاطر این که اهل طبرق هستم بازداشت کنند.»

فخری برادر او در یک کارخانه نفت در راس لانوف در حدود ۵۰۰ کیلومتری غرب طبرق کار می‌کند اما قصد ندارد برگردد چون نگران است که در راه او را بزدند و حتی سر ببرند. او می‌گوید: «لیبی دو تکه شده است. یک بخش آن در دست پولیس و ارتش است و بخش دیگر در دست گروه‌های اسلامی، شاید ما تا ابد با این گروه‌ها در حال جنگ باشیم.»

بحران لیبی در حال حاضر به یک جنگ نیابتی بین‌المللی بین قدرت‌های رقیب در خاورمیانه تبدیل شده است. دیپلمات‌ها می‌گویند که دو دولت ضد اسلامی یعنی مصر و امارات عربی متحده از مقام‌هایی که در طبرق هستند حمایت نظامی می‌کنند. از سوی دیگر مقام‌های انتخاب شده جدید، قطر و سوئدان را متهم می‌کنند که از شورشیان اسلام‌گرا حمایت می‌کنند. هر دو کشور این اتهام را رد می‌کنند.

دیپلمات‌های خارجی برای میانجی‌گری گفتگوهای صلح میان دو طرف تلاش می‌کنند و بعضی از آنها معتقدند این بحران که دست کم بخشی از آن در دشمنی‌های قبیله‌ای و منطقه‌ای لیبی ریشه دارد می‌تواند با مصالحه حل شود. اما صالح صبحی، نماینده مجلس، مانند بسیاری از همکارانش در طبرق صرفاً می‌خواهد که نیروهای طرابلس اسلحه‌هایشان را زمین بگذارند و تسلیم شوند. او معتقد است که در غیر این صورت تهدید لیبی برای جهان از آنچه شبه‌نظامیان «دولت اسلامی» در سوریه و عراق رقم زده‌اند، جدی‌تر خواهد بود.

در حالی که از اتاق کوچک هتل او که دفتر کار او نیز هست به چشم‌انداز مدیترانه چشم دوخته‌ام صالح صبحی می‌گوید: «بگذارید بدترین سناریو را در نظر بگیریم. اگر شبه‌نظامی‌های اسلام‌گرا یک روز کنترل لیبی را در دست بگیرند، چه اتفاقی می‌افتد؟ از اینجا تا ایتالیا از طریق دریا دو ساعت فاصله است. در شب‌هایی که هوا صاف است، جزیره کرت یونان از همین جا پیدا است. اگر کسی قصد داشته باشد راکت بیاورد و بخواهد به اروپا ضربه بزند، اگر کنترل این نقطه را در دست بگیرد، از همین جا می‌تواند این کار را بکند.»

در شهر کوچک و منزوی طبرق نمایندگان مجلس تازه لیبی باور دارند که غرب باید چشم‌هایش را باز کند و این خطر را ببیند. دیپلمات‌های غربی می‌گویند تا مذاکرات صلح را در لیبی میانجی‌گری کنند اما پیشرفت چندانی صورت نگرفته است. دولت‌های غربی، سرگرم سوریه و عراق هستند و علاقه زیادی ندارند که از نظر نظامی درگیر لیبی شوند. این سیاه‌چاله استراتژیک که در سواحل جنوبی مدیترانه باز شده، بعید است که به زودی با یک دولت کارآمد پر شود.»

قذافی در نهایت پس از حملات هوایی که با هدایت غربی‌ها برای محافظت از انقلابیون به راه افتاد، سرنگون شد.

وقتی در سپتامبر ۲۰۱۱ نیکولاس سارکوزی رییس‌جمهور فرانسه و دیوید کامرون رهبران فرانسه و انگلیس وارد بنغازی شدند با استقبال جمعیت خوشحال روبرو شدند. دیوید کامرون آن روز گفت که «شما شجاعت شیرها را به نمایش گذاشتید و ما به این شجاعت درود می‌فرستیم.»

اما آن شیرها (شبه‌نظامی‌های انقلابی لیبی) از هم پاشیدند. از آن زمان کشور شاهد ویرانی، محاصره دائمی مجلس، اشغال وزارتخانه‌ها و حتی در یک مورد ربودن نخست‌وزیر بوده است.

بعضی از شبه‌نظامی‌ها تا حد زیادی به دلیل علاقه به شهر و منطقه خودشان می‌جنگند؛ بعضی به گروه‌های سیاسی مثل اخوان المسلمین وابسته‌اند.

بحران کنونی در ماه جون با باختن اسلام‌گراها در انتخابات آغاز شد. شبه‌نظامی‌هایی از مصرانه و سایر شهرها پایتخت را محاصره کردند. مجلس پیشین گفت مجلس جدید را به رسمیت نمی‌شناسد چرا که قدرت در مراسمی رسمی منتقل نشده است. اما در شرایطی که طرابلس و بنغازی را شبه‌نظامی‌ها کنترل می‌کردند، انتقال قدرت به سختی ممکن است.

صالح صبحی، از نمایندگان مجلس جدید، می‌گوید: «همه درباره ارزش‌های انقلاب داد سخن می‌دهند اما هیچ کس حاضر نیست بنشیند و درباره این صحبت کند که این ارزش‌ها اصلاً چه هستند.»

او می‌گوید که «بعضی از کشورها از اخوان‌المسلمین حمایت می‌کنند چون فکر می‌کنند اینها خوب‌اند؛ اسلام‌گرا هستند اما معتدل‌اند و نشان داده‌اند با جهادی‌ها فاصله زیادی دارند و اشتباه‌شان درست همین جاست.»

مجلسی که در طبرق است، رقیب طرابلسی خود را «تروریست» می‌خواند. همین موضوع طرابلسی‌ها را خشمگین کرده است.

عمر الحاسی، نخست‌وزیری که مجلس قدیم لیبی، انتخابش کرده می‌گوید «ما حافظ همه اصول انقلاب هفده فوریه هستیم.» انقلابی که طی آن معمر قذافی سرنگون شد.

او می‌گوید مخالف مقام‌های طبرق است چون در میان سیاستمداران و مقام‌های رسمی آنها، کسانی هستند که زمانی به قذافی خدمت می‌کردند.

اما الحاسی می‌پذیرد که نیروهایش به گروه‌های جهادی شامل انصار الشریعه وابسته‌اند. گروه‌هایی که ایالات متحده آنها را در «فهرست گروه‌های تروریستی» گنجانده است و در جریان حمله به کنسول‌گری آمریکا در بنغازی مشارکت داشت.

این حمله به کشته شدن کریستوفر استیونس؛ سفیر آمریکا در لیبی انجامید.

او می‌گوید اکنون دو نیروی نظامی فعال وجود دارد؛ بعضی از آنها انصار الشریعه هستند و بعضی‌شان انقلابیون سال ۲۰۱۱. این دو گروه آن روزها در کنار هم می‌جنگیدند و اکنون هم در کنار هم می‌جنگند.

این اتحاد آشکار نه تنها مجلس جدید را در طبرق نگران کرده که باعث نگرانی بسیاری از مردم معمولی شده است. فارس لایبدی، یک مهندس نفت جوان است که

«سه سال پس از مداخله نظامی غرب در لیبی که به سرنگونی سرهنگ معمر قذافی کمک کرد، بسیاری بر این باورند که لیبی به سرعت در حال تبدیل به کشوری شکست‌خورده است.

اکنون دو دولت رقیب در لیبی وجود دارد. اعضای مجلسی که در پی انتخابات ماه ژوئن برگزیده شدند، به‌اجبار، از دست شبه‌نظامیان مخالف به هتلی سیمانی در نزدیکی مرز مصر گریخته‌اند. هتلی که بنایش به دهه هفتاد میلادی باز می‌گردد.

آنها انتخاب شده بودند که کشور پهناوری را که صاحب بزرگترین ذخایر نفت آفریقا است اداره کنند.»

آنها نماد آینده دموکراتیک کشوری هستند که جهان برای رهایی‌اش از قید استبداد کمک کرد. اما سه سال پس از سقوط معمر قذافی اعضای جدید مجلس لیبی نتوانسته‌اند کاری از پیش ببرند.

نمایندگان تازه مجلس لیبی در هتلی خاکستری و سیمانی در بندری هزار کیلومتر دورتر از طرابلس، پایتخت، در تنهایی مقابل نیروهایی می‌جنگند که به باورشان شبه نظامیان اسلام‌گرایند.

طبرق، شهری با حدود ۱۲۰ هزار نفر جمعیت در حاشیه شرقی لیبی، اکنون یکی از آخرین جاهایی است که مقام‌های به رسمیت شناخته شده لیبی از سوی جامعه جهانی در آن نفوذ دارند. شبه‌نظامیان اسلام‌گرا در ماه ژوئیه، اعضای تازه منتخب مجلس را فراری دادند.

دولت قانونی حتی مجبور شد یک کشتی یونانی را که در طبرق لنگر انداخته بود برای اسکان مقامات، فعالان و خانواده‌هایشان اجاره کند. آنها از تهدید به مرگ در شهرهای خودشان فرار کرده بودند.

صالح صبحی، یکی از این نمایندگان، می‌گوید برپایی پارلمان چندان هم آسان نبود. صبحی که شهر زنان در غرب لیبی را در مجلس نمایندگی می‌کند، مرد خوش رفتاری است که کت و شلوار خاکستری تمیزی به تن دارد.

او پیش از این در مرکز فرهنگی انگلیس در طرابلس کار می‌کرد.

مجبور شدند پنهانی طرابلس را ترک کنند تا از دست شبه‌نظامیان فرار کنند. او ابتدا در کوهستان پناه گرفت و بعدتر به طبرق پرواز کرد. با این همه می‌گوید شرایط بدتر از این هم کم نیست.

این نماینده مجلس می‌گوید: «همکاری داریم که دو بار به پسرش شلیک شده، پدر یکی دیگر از همکارانم را ربودند. به خانه یکی دیگر از همکارانمان چهار راکت پرتاب شده در حالی که همه خانواده‌اش آنجا بوده‌اند. همکاری داریم که اتومبیلش با نارنجک هدف قرار گرفت. بلایی نبوده که به سر ما نیاورده باشند.»

اکنون او و همکارانش روزهایشان را با قدم زدن در لابی یک هتل پر زرق و برق دهه هفتاد، با مبل‌های چرمی بزرگ و کرم رنگ می‌گذرانند یا صبح تا شب در کنار استخری با چشم‌انداز مدیترانه، قهوه می‌نوشند.

پاسی از شب گذشته، نمایندگان نشست‌های مجلس را در سالن کنفرانس هتل برگزار می‌کنند. بحث‌ها طولانی آنها درباره قوانین و انتصابات جدید دولتی در کشوری پر از هرج و مرج بیش از هر چیز ناباوری آنها را نشان می‌دهد.

تنها این مجلس و دولت منصوب آن، در لیبی، از سوی سازمان ملل به رسمیت شناخته شده است اما آنها کنترل هیچ‌یک از سه شهر کلیدی کشور را در دست ندارند.

در طرابلس، مجلس پیشین موسوم به کنگره ملی عمومی هنوز بر سر کار است. این مجلس حتی دولت خود را در رقابت با آن مجلس بر سر کار آورده است.

بنغازی دومین شهر بزرگ لیبی و مرکز انقلاب سال ۲۰۱۱ عمدتاً در دست جنگجویان اسلام‌گرا است؛ بخشی از آنها با القاعده در ارتباطند و هر روز در شهر مقام‌ها، روزنامه‌نگارها و فعالان اجتماعی را به قتل می‌رسانند.

مصرانه سومین شهر و بندر اصلی لیبی به مقامات طرابلس (کنگره ملی عمومی) وفادار است و شبه‌نظامیان، آنها را بر سر قدرت نگه داشته‌اند.

در همین حال شهر درنه، شهری که در امتداد ساحل طبرق قرار دارد، خود را مرکز خلافت اسلامی اعلام کرده است. شهری که برای مقامات دولتی حکم منطقه ممنوعه را دارد.

سه سال پیش در روزهای جشن پیروزی انقلاب، شرایط امروز بسیار دور از انتظار به نظر می‌رسید. زمانی که معمر

سازمان ملل: تاکنون بیش از ۲۰۰ هزار تن در جنگ داخلی سوریه کشته شده‌اند

کمیسیونر جدید حقوق بشر سازمان ملل گفت، از آغاز جنگ داخلی سوریه در مارچ ۲۰۱۱ تاکنون بیش از ۲۰۰ هزار تن در این کشور جان باخته‌اند.

به گزارش خبرگزاری آسیا، زید رعد الحسین، کمیسیونر جدید حقوق بشر سازمان ملل گفت، آمارهای جدید که به تازگی از تعداد قربانیان جنگ داخلی سوریه منتشر شد، نشان می‌دهد که بیش از ۲۰۰ هزار تن در این درگیری‌ها جان خود را از دست دادند.

وی افزود: هیات سازمان ملل در عراق نیز به جمع آوری تعداد قربانیان درگیری‌های خشونت بار داعش پرداخته است. این مقام مسوول داعش را یک جنبش نسل کشی و قاتل توصیف کرد که از رسانه‌های اجتماعی و اینترنت برای شست‌وشوی مغزی و به خدمت گرفتن افراد از سراسر جهان استفاده می‌کند.

وی گفت، این گروه تروریستی با بدترین سوءاستفاده‌ها و ارتکاب جنایات در عراق و سوریه دست به نقض حقوق بشر می‌زند و به آدم کشی، شکنجه و تجاوز دست می‌زند. توضیح این گروه از اجرای عدالت تنها کشتار است.

این مقام مسوول به شورای امنیت سازمان ملل تاکید کرد تا مساله سوریه و عراق را به دادگاه کیفری بین‌المللی ارجاع دهد.

گورباچف نسبت به وقوع نسخه جدید جنگ سرد هشدار داد

میخائیل گورباچف، آخرین رهبر شوروی به رهبران غربی و رئیس‌جمهوری روسیه نسبت به آغاز نسخه جدیدی از جنگ سرد هشدار داد.

به گزارش خبرگزاری رویترز، گورباچف که در دوران حکمرانی خودش به جنگ سرد پایان داده بود، نسبت به بن‌بست کنونی بر سر اوکراین که با تحریم‌های غرب علیه روسیه همراه شده است، هشدار داد.

گورباچف در مصاحبه با روزنامه «روسسکایا گازتا» گفت: در گام اول باید اتهام‌زنی و تحریم‌های دو جانبه کنار گذاشته شود. شرایط نباید به گونه‌ای شود که وارد جنگ سرد دیگری شویم. تهدیدات مشترک علیه امنیت ما هنوز از بین نرفته است. چالش‌های مشترک بیش از اختلافات میان مسکو و غرب زیان بار است.

گورباچف ۸۳ ساله در ادامه با اشاره به خطراتی که جهان هم‌اکنون با آن‌ها روبروست از جمله ویروس ابولا و فعالیت‌های تروریستی داعش در عراق و سوریه گفت: این تهدیدات می‌تواند برای بهبود روابط روسیه و غرب موثر باشد. ما در مواجهه با تهدیدات مشترک می‌توانیم زبان مشترکی را بیابیم. البته این کار آسان نخواهد بود اما راه دیگری وجود ندارد.

این مصاحبه در آستانه بیست و پنجمین سالگرد تخریب دیوار برلین در نهم نوامبر ۱۹۸۹ انجام شد و سخنگوی گورباچف گفت: وی در نظر دارد تا برای این مراسم در برلین حاضر شود.

اظهارات کنونی آخرین رهبر شوروی در حالی مطرح می‌شود که وی پیشتر در خصوص بحران اوکراین خصوصاً الحاق شبه جزیره کریمه به خاک روسیه سکوت اختیار کرده بود.

بخش چهارم و پایانی

ه گام برای تصمیم‌گیری بهتر

مترجم: معصومه عشوری مقدم

گام ۵. بهبود قابلیت‌های تصمیم‌گیری در سازمان

گام پنجم در این فرآیند پنج مرحله‌ی ما کمی با گام‌های دیگر متفاوت است. اما از آن‌جا که این گام تغییرات را پایدار می‌سازد، باید از آغاز به آن بیندیشیم و به موازات همه گام‌های پیشین آن را در نظر بگیریم، حتی پیش از انجام مرحله یک مهم است که تعیین کنیم کدام یک از مدیران در تصمیم‌گیری موفق عمل می‌کنند و شما چه‌گونه برای درگیر کردن همه کارکنان در تصمیم‌گیری‌های خوب برنامه‌ریزی می‌کنید. ما دریافته‌ایم که سازمان‌های موفق از طریق تهیه نقشه اهداف بلندپروازانه و درگیر کردن مدیران بانفوذ مبنایی را برای تصمیم‌گیری اثربخش فراهم می‌کنند.

این سازمان‌ها در اوایل کار با جشن گرفتن پیروزی‌های آغازین و پرورش گام‌های سازنده‌ی که در سراسر سازمان برای تصمیم‌گیری اثربخش‌تر ایجاد اشتیاق می‌کند، یک جریان رو به جلو را ایجاد کرده و آن را حفظ کرده‌اند. این سازمان‌ها رفتارهای مبتنی بر تصمیم‌گیری مناسب را از طریق کمک به افراد در همه سطوح سازمانی در بهبود به‌سازی قابلیت‌های تصمیم‌گیری خود و به اشتراک گذاشتن بهترین تجارب و روش‌های موفق و ردیابی دقیق پیشرفت سازمان در این زمینه در سازمان نهادینه کرده‌اند.

به عنوان مثال، در تلاش یکی از سازمان‌ها برای افزایش اثربخشی تصمیمات خود رهبران کلیدی مانند مدیرعامل شرکت رهبری این جریان را به عهده گرفتند. این رهبران یک رویکرد گام به گام را به‌وجود آوردند که کار را برای هر کدام از بخش‌های کارکردی کسب‌وکار در حوزه خود آسان‌تر می‌ساخت، به عنوان مثال واحد برنامه‌ریزی و عملیات طرح تولید را پیاده‌سازی کرد، یک مدیر توسعه محصول را منصوب کرده و شروع به طراحی مجدد تصمیمات کلیدی آن عملیات کرد.

مواظب ناهمواری‌های مسیر راه باشید

با پیمودن همه گام‌های پیشین بازهم موانعی وجود خواهد داشت و جاده هیچ‌گاه صاف و هموار نخواهد بود، اما سازمان‌هایی که عمل‌کرد بسیار خوبی در زمینه تصمیم‌گیری دارند، از بدترین موانع دوری می‌کنند. برخی از درس‌هایی که در این زمینه کسب شده است، به شرح زیر اند:

روش‌های تصمیم‌گیری مناسب را فقط برای تصمیم‌گیری‌های آسان به کار نبرید، بلکه آن‌ها را برای تصمیم‌گیری‌های دشوار هم به کار ببرید. کسب پیروزی‌های سریع بسیار خوب است، اما نکته کلیدی واقعی این است که سازمان این روش‌ها و ابزارهای تصمیم‌گیری بهتر را برای تصمیمات بسیار دشوار همچون به‌سازی و سفارشی‌سازی محصول و تخصیص منابع به بازارهای مختلف نیز به کار گیرد.

مسائل مربوط به کارکنان را مورد غفلت قرار ندهید. برخی از کارکنان با شیوه‌های جدید تصمیم‌گیری و اجرای تصمیمات سازگار نخواهند بود. یکی از مدیران بر این باور است که در این‌گونه تلاش‌ها باید ابتدا به‌نرمی پیش بروید و سپس نرمی خود را کاهش دهید؛ زیرا شما اهدافی را تنظیم کرده‌اید که بدون تغییر دادن کارکنان نمی‌توانید به آن‌ها دست یابید.

دیوان‌سالاری بیش از حد را کاهش دهید و به آن نیفزایید. به یاد داشته باشید که تصمیمات بزرگ اهمیت بسیاری دارند. شیوه‌های پُرحمت را برای تصمیماتی که ارزش کمی دارند، به کار نگیرید.

در یک شرکت بزرگ این فرآیند تغییر می‌تواند چندین ماه به طول انجامد تا نتایج آن آشکار شود، اما پس از آن‌که سازمان با انجام این کارها شروع به فعالیت بیشتر و اثربخشی بیشتر می‌کند و می‌آموزد که چه‌گونه تصمیم بگیرد و اجرا کند، مزایای این به‌سازی‌ها آشکارتر خواهد شد. نتیجه این روش‌ها این خواهد بود که کارها به‌درستی انجام می‌شود، عمل‌کرد مالی بهبود می‌یابد و کارکنان برای کار کردن انگیزه پیدا می‌کنند؛ زیرا اختیار یافته‌اند و می‌دانند که انگیزه‌های‌شان منجر به اخذ تصمیمات قاطع و اجرای آن‌ها خواهد شد. اگر هرچه زودتر این کارها را در سازمان خود انجام دهید، مسیر حرکت خود را به سمت ممتاز شدن و مشارکت کارکنان در تصمیم‌گیری و انجام کارهای بزرگ آغاز کرده‌اید.

بخش نخست

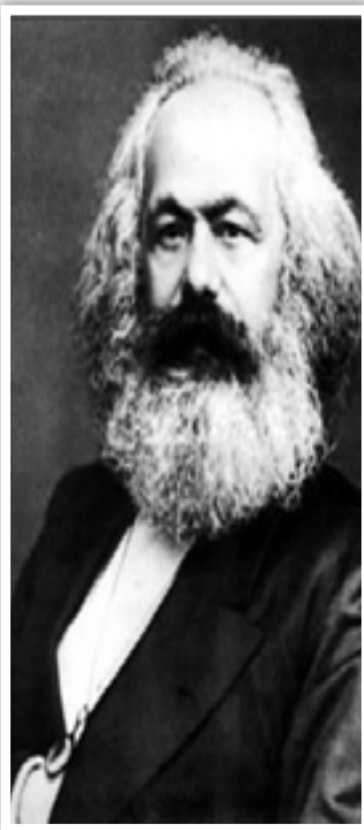
مارکس و کینز

این زمینه به عمل آورده است.

مارکس و کینز

این قدری مشکل است که نظریه‌های کینز را «انقلاب»ی در تفکر اقتصادی تلقی کنیم. با این حال این اصطلاحی است که هر کس می‌تواند به میل خود آن را به کار برد، و نظریه کینز را به این معنا دکترینی انقلابی می‌خوانند که «نتایج نظری به‌بار می‌آورد که یک‌سره با بدنه تفکر اقتصادی که در زمان نشو و نمای این نتایج نظری وجود و رواج داشته، تفاوت دارد. با این حال از آن‌جا که آن «بدنه تفکر اقتصادی» نظریه تعادل نوکلاسیک بود، بهتر است «انقلاب» کینز علیه آن راه بازگشت نسبی به نظریه کلاسیک تلقی کنیم و این بازگشت به‌رغم مخالفت خود کینز با نظریه کلاسیک صورت گرفته است که برحسب تعریف عجیب‌وغریبی که او از آن به‌دست می‌دهد، تمامی بدنه تفکر اقتصادی را، از ریکاردو تا معاصران خود او، در بر می‌گیرد.

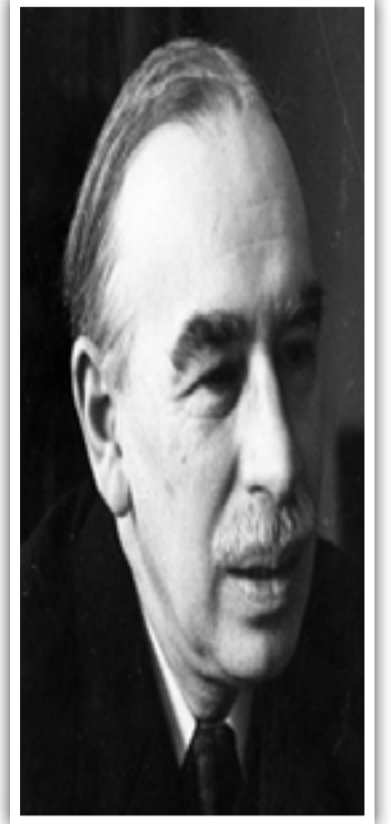
اگرچه کینز خود را اقتصاددانی ضد ریکاردویی می‌دانست، اما منتقدان او البته شاهد بودند و می‌دانند که او سعی می‌کرد «به شیوه و روش ریکاردو و پیروان او» یعنی بر مبنای ارقام کل اقتصادی و با تجزیه و تحلیل این متغیرها و ارقام کل «به حقیقت امور در زمینه اقتصادی دست یابد». دوستان او نتیجه‌گیری می‌کردند که در نتیجه کار کینز «بررسی ارقام اقتصادی کل، جای خود را در کانون دانش اقتصادی به‌دست آورده است و دیگر هیچ‌گاه نمی‌توان دوباره این شیوه بررسی را به حاشیه راند، یعنی به جایی که اقتصاددانان پیش از کینز آن را در آن‌جا رها کرده بودند. وقتی امریکا کشف

شد، دیگر نمی‌توان آن‌را دوباره گم کرد». اما کینز کریستف کلمب نبود، زیرا مفهوم متغیرهای کل اقتصادی به دو صد سال قبل، به تابلوی اقتصادی کنه، و به ریکاردو و مارکس برمی‌گردد.

که تفکر اقتصادی بورژوایی درصدد انکار نظریه ارزش - کار و ارزش ذاتی کالاها برآمد، انقلاب مارژینالیستی را داشتیم. وقتی پس از چند دهه تجربه و عمل اقتصادی، با بحران ۱۹۲۹ معلوم شد مفروضات و نتیجه‌گیری‌های مارژینالیست‌ها غیرواقعی است و رقابت کامل و تابع‌های تولید و تعادل دینامیک حرف مفت بوده است، آن‌گاه انقلاب ضدمارژینالیستی و «انقلاب» کینز روی داد. چند دهه بعد، وقتی در سال‌های دهه هفتاد قرن بیستم کم‌کم معلوم شد آن شرایط و بستری هم که راه‌حل‌های کینز بر روی آن عمل می‌کرد، موقتی بوده و سیاست‌های کینزی دیگر جواب نمی‌دهد، با «انقلاب» نولیبرالی یا الگوی امریکایی مواجه شدیم. [۱] و امروز که با آخرین بحران اقتصادی این نظام تا این تاریخ روبه‌رو هستیم، و توهّمات نولیبرالی هم بی‌اعتبار شده است، لابد باید منتظر «انقلاب» دیگری برای حفظ و ادامه سلطه سرمایه باشیم، نه دگرگون ساختن آن.

اما پیش از ورود به بحث‌های تفصیلی و مسایل مشخص اقتصادی، باید بگویم مقایسه کینز با مارکس، مقایسه تمامیت این دو با یکدیگر، مقایسه‌ی درست نیست. کسی که مارکس را آن‌گونه که حق مارکس است بشناسد، او را با کینز مقایسه نمی‌کند - کینز فقط اقتصاددانی است در محدوده چاره‌اندیشی برای نجات سرمایه‌داری از بحران و سقوط. اما مارکس اندیشمند و انسان بزرگی است که غم و غبطه «تباهی دهر» را دارد، و چشم‌انداز او، نگرانی از سرنوشت و آینده انسان است؛ و تحلیل سمت حرکت سرمایه‌داری و آینده آن‌هم در اندیشه مارکس، یکی از گوشه‌های چشم‌انداز کلی‌تر و فراگیر اوست که فقط در همین گوشه، کینز هم با نگرشی متفاوت حضور دارد. بنابراین مقایسه مارکس با کینز فقط در قسمت نظرات این دو درباره نظام سرمایه‌داری و چه‌گونه‌گی حرکت و تحول آن است. مارکس، به تکامل جامعه انسانی و قوانین آن، به از خود بیگانه‌گی انسان و آینده او، به فلاسفه گذشته و توهّمات بسیاری از آن‌ها، به گذشته و حال و آینده می‌اندیشد و نگران «انسان» است. کینز با چنین دنیای فکری بی‌بیگانه است. او در محدوده نظام سرمایه‌داری و از آن‌هم محدودتر، در محدوده سیاست‌های پولی و مالی برای حفظ این نظام، اندیشه و زنده‌گی کرده است. کینز از شخصیت‌های درون نظام سرمایه‌داری است، مارکس شخصیتی ورای این یا آن نظام است. تفکر کینز تفکری است محاط در نظام سرمایه‌داری؛ تفکر مارکس اندیشه‌ی است محیط بر جامعه انسانی و تاریخ و تکامل آن. بنابراین آن‌چه موردنظر است منحصراً مقایسه نظرات این دو در زمینه دینامیسم نظام سرمایه‌داری است. صاحب‌نظران متعددی، دیدگاه‌های مارکس و کینز را در این‌باره با هم مقایسه کرده‌اند که یکی از برجسته‌ترین آن‌ها، اقتصاددان فقید، پل ماتیک است [۲] که کتابی زیر عنوان مارکس و کینز - حدود کارآیی اقتصاد مختلط - دارد. آن‌چه در ادامه می‌خوانید، طرح کلی مقایسه‌ی است که پل ماتیک در

نویسنده: پل ماتیک

برگردان: ناصر زرافشان

این روزها، به‌مناسبت بحران دامنه‌داری که سرمایه مالی به‌وجود آورده و شکست الگوی نولیبرالی در تحقق بهشتی که وعده ایجاد آن را داده بود، باز نگاه بسیاری از غیرمارکسیست‌ها به سوی مارکس برگشته است. بحران اقتصاد جهانی و رنج‌ها و محرومیت‌هایی که به توده مردم تحمیل می‌کند که قربانیان نهایی آن هستند، تأیید انکارناپذیر تحلیلی است که این اندیشمند بزرگ یک‌صدوپنجاه سال پیش از نظام سرمایه‌داری و سرنوشت تاریخی آن به عمل آورده است. در این میان، برخی هم بازگشت مجدد به کینز و الگوی کینزی را، راه‌هایی از دشواری‌های کنونی می‌دانند. اینان فراموش می‌کنند که در دوره طولانی پس از جنگ تا اوایل دهه هفتاد، نظریه‌های کینز بر اقتصاد سرمایه‌داری حاکمیت بلامعارض داشت و اگر لیبرالیسم نو، جایگزین الگوی کینزی شد، دقیقاً به‌علت شکست الگوی کینز و بحرانی‌شدن اقتصاد سرمایه‌داری از سه - چهار دهه پیش بود؛ زیرا تجربه و عمل اقتصادی از اواخر دهه ۱۹۶۰ به بعد به‌خوبی نشان داده بود که راه‌حل‌های کینزی دیگر کارآیی و اثربخشی ندارد و دلیل خداحافظی نظام سرمایه‌داری با کینز و غلبه الگوی منسوخ نولیبرالی هم همین بود.

سرمایه‌داری، به‌ویژه طی این ۵۰ساله اخیر، بنا به سرشت خود، بحران از پی بحران به‌وجود آورده و تفکر اقتصادی بورژوایی پس از ریکاردو هم، به‌دلیل ماهیت توجیه‌گر خود، پیوسته به موازات این بحران‌ها «انقلاب» از پی «انقلاب» ساخته و تحویل داده است و هر بار که هر یک از این مکتب‌های «انقلابی» جدید، پس از یک دوره مجدد غارت و عوام‌فریبی، از نو به بن‌بست رسیده و اوضاع بار دیگر بحرانی شده، «انقلاب» تازه‌ی کرده است. اما چون همه این تلاش‌ها به قصد توجیه منافع سرمایه و طفره‌رفتن از افشای ریشه دشواری‌ها، و خودداری از برخورد علمی با تضادهای این نظام صورت گرفته، نتوانسته است بشریت را از دور باطلی که نتیجه ذاتی انباشت رقابتی سرمایه است، بیرون آورد.

ابتدا در سال‌های هفتاد قرن نوزدهم، زمانی

دولت وحدت ملی و هشدارهای بین المللی

احمد عمران

گروه بین المللی بحران در تازه‌ترین گزارش خود از وضعیت افغانستان پس از تشکیل دولت وحدت ملی در عرصه‌های حکومت‌داری، امنیت، برگزاری انتخابات آینده و مسایل اقتصادی هشدار داده است. در این گزارش تاکید رفته که اگر تدابیری برای بحران اقتصادی موجود سنجیده نشود، افغانستان به سوی شورش‌گری‌های بیشتر خواهد رفت. گروه بحران در گزارش خود همکاری میان رییس جمهوری و رییس اجرائیه را مهم خوانده و از آن‌ها خواسته است که با انعطاف‌پذیری به حل مشکلات و چالش‌ها اقدام کنند.

تشکیل کابینه جدید از موارد چالش‌زا در این گزارش عنوان شده که می‌تواند میان دو تیم انتخاباتی که حالا اقدام به تشکیل حکومت وحدت ملی کرده اند، اختلاف ایجاد کند. در این گزارش از خروج نیروهای خارجی تا پایان سال روان میلادی یاد شده و بر تقویت نیروهای افغانستان تاکید رفته است. گزارش گروه بین المللی بحران در شرایط حساسی منتشر شده و می‌تواند سایه روشن‌های حکومت وحدت ملی را بازتاب دهد. حکومتی که بدون هم‌گرایی و انعطاف‌پذیری نمی‌تواند بر مشکلات فرا راه آن پیروز شود.

سه موضوع عمده که در گزارش گروه بین المللی بحران به آن‌ها اشاره شده از مهم‌ترین چالش‌های موجود در افغانستان است که اگر از روی خرد و تدبیر مدیریت شوند بدون شک موفقیت حکومت وحدت ملی را در آینده ضمانت خواهند کرد و اگر با بی‌تفاوتی به آن‌ها برخورد شود، نتیجه آن چیزی می‌شود که دولت آقای کرزی به آن گرفتار شد. در طول سال‌های حکومت‌داری آقای کرزی بارها نهادهای بین المللی و از جمله گروه بحران گزارش‌های متعددی را از وضعیت افغانستان منتشر کردند که اگر با کمی مسوولیت با آن‌ها برخورد صورت می‌گرفت، امروز افغانستان در بدترین وضعیت ممکن قرار نمی‌داشت. گوش ناشنوایی حکومت پیشین نسبت به هشدارهای بین المللی و یا تعبیرهای خصمانه از آن‌ها ارایه کردند، برای این سازمان‌ها و نهادهای هیچ مشکلی را به

وجود نیاوردند؛ اما، حکومت آقای کرزی را تا گلو در منجلاب مشکلات غرق ساختند. پیشنهادهای فعلی گروه بین المللی بحران برای حکومت تازه تاسیس وحدت ملی می‌توانند راه‌گشا و سازنده باشند با این شرط که این پیشنهادها جدی تلقی شوند و از آن‌ها در برنامه‌های دولت استفاده صورت گیرد. رؤس اصلی پیشنهادهای گروه بحران قابل مکث است:

۱) چارچوب زمانی تطبیق مواد توافق‌نامه دولت وحدت ملی (۲۱ سپتامبر)، معاهده ویژه رییس اجرائیه و دیگر ضمایم توافق‌نامه‌های ۱۲ جولای و ۲۱ سپتامبر باید منتشر شود تا مردم افغانستان از توافقات مربوط به دولت وحدت ملی آگاهی کامل داشته باشند.

۲) سازمان ملل، امریکا و کشورهای کمک کننده با دیگر اعضای جامعه بین المللی باید برای پاسبانی از توافقات ۲۱ جولای و ۲۱ سپتامبر (توافقات دولت وحدت ملی) یکجا کار کنند.

۳) دولت افغانستان باید بلافاصله برنامه‌ریزی برای انتخابات آینده را شروع کند. این موضوع شامل ایجاد کمیسیون اصلاحات انتخاباتی که در توافق‌نامه دولت وحدت ملی گنجانیده شده، می‌شود. این کمیسیون باید چگونگی برگزاری انتخابات سال ۲۰۱۴ و روند بازشماری آرا را بررسی کند؛ نتایج کار خود را در اختیار عموم قرار دهد و تدابیر برای برخورد با کمبودی‌ها، روی دست بگیرد.

۴) جامعه بین المللی دولت افغانستان را در بررسی انتخابات ۲۰۱۴ و آمادگی‌ها برای انتخابات پارلمانی ۲۰۱۵ و ریاست جمهوری ۲۰۱۹ کمک کند. آنچه که در این پیشنهادها بیشتر از همه در محراق توجه واقع شده، بحث کمیسیون‌های انتخاباتی و برگزاری انتخابات پارلمانی سال آینده و انتخابات ریاست جمهوری پنج سال بعد است. گروه بین المللی بحران به خوبی دریافته که مشکل انتخابات در افغانستان از مهم‌ترین چالش‌های روند دموکراتیزه کردن این کشور است. عطف توجه به انتخابات به معنای این هم بوده می‌تواند که نهادهای بین المللی با مشکلات و افت و خیزهای انتخابات سال روان به خوبی آشنا اند و می‌دانند که آن چه در افغانستان زیر

و یا غیر مستقیم دخیل بوده و مسوولیت جمع‌آوری اعانه برای این شبکه را در کشورهای خلیج به عهده داشت.

حافظ رشید نیز یکی از فرماندهان ارشد نظامی شبکه حقانی در شرق افغانستان و ولایت خوست بوده است.

پیش از این نصیرالدین حقانی برادر انس حقانی در سال ۲۰۱۳ میلادی در اسلام آباد و بدرالدین حقانی یک عضو مهم دیگر شبکه حقانی در سال ۲۰۱۲ میلادی در وزیرستان شمالی کشته شدند.

در این حال، کارشناسان مسایل سیاسی بازداشت دو عضو ارشد شبکه حقانی را از دست‌آورد نخستین روزهای کار حکومت وحدت ملی خوانده و می‌گویند این کار می‌تواند سبب تصیف فعالیت‌های این شبکه در سطح منطقه گردد.

این شبکه از سوی مسوولان افغانی و امریکایی به عنوان یکی از شبکه‌های خطرناک خوانده شده و گزارش‌ها می‌رسانند که اعضای این شبکه در انجام حملات تخریبی به شمول حملات انتحاری، انفجارها و ماین‌گذاری‌ها در افغانستان نقش مهمی داشته اند.

در این حال، ملا عبدالرحمان مالدار، فرمانده سرشناس طالبان در ولایت هرات، همراه با ۱۵ تن دیگر از همراهانش، کشته شد.

مقامات محلی می‌گویند که این فرد، شب پنجشنبه بر اثر حملات هوایی نیروهای خارجی از بین رفته است.

منطقه‌یی بین افغانستان و سایر کشورهاست. وحید در ادامه تأکید کرد: وزارت فواید عامه تلاش کرده تا برخی از این پل‌ها را بازسازی کند اما این پل‌ها هنوز هم با تهدیدات طالبان رو به‌رو است و شماری از پل‌های بازسازی شده دوباره توسط این گروه منهدم شده‌اند.

نام انتخابات برگزار شد در حقیقت کاریکاتوری از آن بود که نتوانست به مطالبات و خواست‌های جامعه پاسخ دهد. شکست در برگزاری انتخابات می‌تواند شکست برای جامعه جهانی به عنوان تمویل کننده و حامی ارزش‌های دموکراتیک در افغانستان هم تلقی شود. جامعه جهانی تجربه انتخابات ریاست جمهوری را تجربه تلخ و پندآموز می‌داند و به همین دلیل بر اصلاحات ساختاری گسترده در کمیسیون‌های انتخاباتی از حالا تأکید می‌ورزد. فراموش نباید کرد که اصلاحات در کمیسیون‌های انتخاباتی بخشی از توافق‌نامه سیاسی میان دو تیم انتخاباتی هم بود که منجر به تشکیل دولت وحدت ملی شد. بحث مبارزه با فساد از دیگر پیشنهادهای گروه بحران به حکومت وحدت ملی است. این نهاد در گزارش خود گفته است که در هفته‌های آینده برای جلوگیری از قرار گرفتن اسامی نهادهای مالی افغانستان در فهرست سیاه بانک‌های آسیایی دست به کار شود و همچنین اطمینان نهادهای کمک کننده را که در اجلاس توکیو به کمک مالی به افغانستان تعهد سپردند؛ برای همکاری با افغانستان حاصل کند. موضوع اعتماد کشورهای کمک دهنده به شفافیت ملی در افغانستان که پیوند تنگاتنگ با فساد اداری دارد می‌تواند بقا حکومت جدید را ضمانت کند و در عین حال اعتماد از دست رفته را در میان مردم دوباره اعاده سازد. مشکل فساد در افغانستان تنها در محور کابل بانک نیست، هر چند سروصداها در مورد آن به شدت بالا گرفته است. فساد مالی و اداری در اکثریت بخش‌ها

و ساختارهای دولتی و به ویژه نهادهای اقتصادی بیداد می‌کند. گماشتن افرادی که به فساد مالی متهم اند در رده‌های بالای تصمیم‌گیری از همین حالا شک و گمان‌هایی را نسبت به تصمیم‌های حکومت وحدت ملی به وجود آورده است. در عرصه امنیت گروه بین المللی بحران به حکومت جدید توصیه می‌کند که با اقدام‌های موثر و ایجاد زمینه‌های تفاهم میلیاردها دالر کمک را به بخش‌های امنیتی فراهم سازد. به گفته برخی از مقام‌های جامعه جهانی تقویت نیروهای امنیتی افغانستان کابوسی برای گروه‌های شورش‌گر و دهشت افکن به‌شمار می‌رود.

اصیل الدین جامی، معاون والی هرات در صحبت با خبرگزاری جمهور گفت: این فرد شب گذشته در منطقه‌یی میان ولسوالی چشت و اوبه از بین رفته است.

به گفته ی وی، این فرد در گذشته یک بار به روند صلح دولت افغانستان پیوسته و پس از آن مجدداً به طالبان روی آورده است.

آقای جامی تأکید کرد که کشته شدن وی در امنیت بند سلما، واقع در ولسوالی چشت و مناطق اطراف آن تأثیر خواهد گذاشت.

در همین حال، یک مقام معتبر امنیتی در هرات گفت که همراه با وی، ۱۵ تن دیگر از نیروهایش هم کشته شده اند.

این منبع افزوده که این رویداد بر اثر بمباران هواپیماهای بدون سرنشین آیساف شکل گرفته است. طالبان تا کنون از بین رفتن این عضو ارشد خود را تایید نکرده اند.

ملا عبدالرحمان مالدار، پیش از این به عنوان ولسوال خودخوانده طالبان در چشت فعالیت داشته است.

حملات هوایی نیروهای خارجی در اواخر حکومت حامد کرزی قطع شده بود.

حامد کرزی رییس جمهور پیشین کشور ظاهراً به بهانه تلفات غیرنظامیان، حملات هوایی نیروهای خارجی را در نبرد با تروریسم قطع کرده بود.

اما در حکومت وحدت ملی این حملات از سر گرفته شده است.

این مقام وزارت فواید عامه افغانستان گفت: بازسازی پل‌ها و بخش‌هایی از این جاده که توسط طالبان تخریب شده، نیاز به تدابیر جدی و بودجه فراوانی دارد و آنان امیدوارند که کشورهای کمک‌کننده در تأمین این بودجه به این وزارت کمک کنند.

خوش بینی‌ها از جدیت...

نگمارد. احمد ذکی یکی از اعضای این نهاد گفت: «تقرری ها از عالی ترین پست‌های دولتی تا پایین ترین پست‌ها باید براساس تعهد، تخصص و بر مبنای اصل شایسته سالاری صورت گیرد که متأسفانه در گذشته شایسته سالاری مطرح نبود».

هشدار به غاصبان زمین

کابینه جدید افغانستان هنوز تعیین نشده است. رییس جمهور گفته است که ۴۵ روز پس از مراسم تحلیف کابینه جدید را معرفی می‌کند. نهادهای مدنی از رییس‌جمهور جدید خواستند که حکومت وحدت ملی نباید توسط افرادی انحصار شود که در تیم‌های تحول و اصلاحات نقش داشته اند.

به باور این نهادها، افغانستان در ۱۳ سال گذشته فرصت طلایی را از دست داد، زیرا پول هنگفتی که جهان برای بازسازی افغانستان کمک کرد، در نتیجه فساد حیف و میل شد و تفاوت چندانی در زندگی افغان‌های عادی وارد نشد. عملکردهای رییس‌جمهور احمدزی افغان‌ها را امیدوار کرده است که بتواند حکومتی کارآ تشکیل دهد. زیرا رییس‌جمهور احمدزی قاطعانه تصمیم می‌گیرد و آشکارا به فساد پیشه‌ها هشدار می‌دهد. آقای احمدزی در آخرین مورد روز چهارشنبه به غاصبانی هشدار داد که ملکیت‌های معارف را غصب کرده اند: «هر غاصبی که در مقابل جایداد وزارت معارف قرار بگیرد در این مملکت جایی ندارد».

رفتار رییس‌جمهور جدید افغانستان در برابر ماموران دولتی نیز جدی است. او از تمام مسوولان وزارت خانه ها خواسته است تا گزارش‌های شان را براساس واقعیت بنویسند و پنهان کاری نکنند. آقای غنی در این مورد گفته است: «من گزارش‌ها را می‌خوانم و اگر کسی گزارشش غلط بود، لطفاً آماده باشد که طرد خواهد شد. وعده مقام ریاست جمهوری باید اجرا شود».

رویارویی با زورمندان

به باور فعالان نهادهای مدنی مبارزه با فساد در افغانستان کار ساده‌یی نیست. زیرا افرادی در فساد کلان دست دارند که شبکه‌یی از افراد مسلح در اختیار دارند و از نظر سیاسی نیز حمایت می‌شوند. این افراد فراتر از قانون عمل می‌کنند و از آنچه انجام می‌دهند باکی ندارند.

عین الدین وارث عضو دیگر جنبش مدنی تامین عدالت اجتماعی گفت، رویارویی با زورمندان زمانی ممکن است که نهادها خود آلوده به فساد نباشند و از فساد پیشه‌ها حمایت نکنند: «اگر ما زورمندی را می‌گیریم به کی بسپاریم. باید اول قضا و سارنوالی اصلاح شود تا وقتی متهم و مجرم به آن‌ها سپرده می‌شود، عدالت تطبیق شود». اما رییس‌جمهور احمدزی گفته است که قانون را بر زورمندان تطبیق می‌کند. او گفته است با آن که تطبیق قانون به صورت مساویانه، مشکلات خود را دارد اما تلاش می‌کند وعده‌هایی که برای مردم افغانستان در انتخابات داده، عملی کند و ثابت سازد که همه افغان‌ها باهم برابرند.

نهادهای مدنی می‌گویند تلاش‌های رییس‌جمهور احمدزی برای آوردن اصلاحات و مبارزه با فساد از سوی مردم و فعالان مدنی حمایت خواهد شد و او در این کار تنها نخواهد ماند.

جنبش مدنی تامین عدالت اجتماعی از رییس‌جمهور جدید افغانستان خواست تا فساد پیشه‌ها را به عدالت بسپارد تا آنان در برابر اعمال غیرقانونی شان پاسخ بدهند.

در دولت وحدت ملی افغانستان...

که نخست‌وزیر هندوستان در جریان صحبت با آقای عبدالله تأکید نمود که کشورش تلاش‌های حکومت و مردم افغانستان را که برای تقویه بیشتر صلح و ارزش‌های دموکراتیک انجام داده اند، تحسین می‌کند.

نخست‌وزیر هندوستان از عبدالله دعوت کرد که در آینده نزدیک به هند سفر کند.

در اعلامیه حکومت هندوستان آمده است که عبدالله عبدالله هندوستان را دوست واقعی افغانستان خوانده و تعهد کرده است در یک فرصت مناسب به این کشور سفر خواهد کرد. هند در ظرف ۱۳ سال گذشته یکی از مهمترین کمک دهنده‌گان به افغانستان حساب می‌شود. این کشور برای بازسازی افغانستان بیش از دو میلیارد دالر مصرف کرده است.

همچنان سال گذشته حکومت افغانستان تأیید کرد که یک تعداد افسران امنیتی آن در دانشگاه‌های نظامی هند تحصیل می‌کنند.

هند و افغانستان در سال ۱۳۹۰ هجری شمسی پیمان همکاری‌های استراتژییک را امضا نمودند که همکاری نظامی هم در آن شامل می‌باشد.

در پاسخ به «حکایت پر درد مشکلات امنیتی پروان»

نامه وارده

با تشکر از روزنامه وزین ماندگار، برای بازتاب واقعیت‌ها و در مورد خاص انتشار مطلبی زیر عنوان مشکلات امنیتی پروان به قلم خبرنگار عزیز و فرهیخته پروان و افغانستان حشمت رادفر.

آنچه در نوشته‌ی زیر عنوان «حکایت پر درد مشکلات امنیتی پروان» از جانب محترم حشمت الله رادفر نگاه شده و از سوی روزنامه ماندگار به تاریخ ۱۳۹۳/۵/۵ به چاپ رسیده بیشترین بازتاب واقعیت‌های عینی ولایت پروان است که از دیری بدین سو از گلوئی حکومت محلی پروان بار بار فریاد شده است، تا اینکه قریب به یک ماه و اندی گذشته از سوی حکومت مرکزی بیشتر از پیش جدی گرفته شد و در تبانی به نیت و اراده قبلی نهاد ولایت پروان به آن عمل صورت گرفت. رهبری ولایت پروان از گذشته دیر بدین سو نسبت به حضور افراد مسلح غیر مسول، موجودیت سلاح‌های غیر مجاز، بی بند و باری ناشی از حضور قانونی و فراقانونی افراد مسلح منسوب و مربوط به برخی از فرماندهان، بازرگانان، وکلا و گروهک‌های کوچک و مسلح دیگر که ثبات، امنیت، زندگی و کار مردم را در اینجا به چالش می‌کشیدند و می‌کشند، خاموش نمانده، در کنار این که از امکانات موجود در مقاطع مختلف برای برچیدن آنان تلاش کرده است، همچنان نسبت به حضور این حلقات و پیچیدگی‌های منطقه‌ی موجود برای مقابله با آنان به آدرس نهادهای امنیتی مرکز هشدار داده است و این مساله را به منظور جلب حمایت و پشتیبانی نهادهای مسول در مرکز به دلیل کمبود نیرو در پروان در میان گذاشته است و هیچ‌گانه از این آدرس تصویری وارونه از وضعیت امنیتی و نا به هنجاری‌های نسبی موجود ارایه نکرده است تا موجب خوشبینی شده و این مساله به نحوی کتمان و نادیده گرفته شده باشد. در نخستین روزهای آغاز روند انتخابات ریاست جمهوری و شوراهای ولایتی در پروان اکثریت قریب به اتفاق نامزد وکلای شورای ولایتی به آنچه امکانات و توانایی‌های پولیس برای تامین امنیت شان بوده است، بسنده نکرده و هر کدام با سه تا چهار محافظ مسلح به گشت و گذار و فعالیت‌های انتخاباتی شان پرداختند. همزمان هر نماینده ولایتی کاندیدان ریاست جمهوری نیز تا مرز ده فرد مسلح با خود همراه داشته و در مواردی این آمار به بیشتر از ده تن نیز میرسیده است. در کنار این رقابت‌های محلی و ناسالم میان شماری از بزرگان محلی با ریشه‌های عمیق و نیز برخی از بازرگانان که به بهانه حفاظت شخصی شان در کنار یکی دو میل سلاح دارای مجوز، چندین سلاح غیر مجاز را جهت پیش‌برد رقابت‌های منطقه‌ی شان استفاده می‌کردند؛ این همه در کنار هم سبب بی بند و باری‌ها، دزدی‌های مسلحانه، اختطاف، قتل، زورگویی و سایر اعمال فراقانونی از سوی این عمال را در سطح ولایت پروان سبب شده و نیز موجب آن شده است تا تصویری وارونه و غیر واقعی از کفایت و کارایی حکومت محلی پروان منتشر کند و سبب شود تا داورهای غیر واقع‌بینانه در

مورد توانایی‌ها و ظرفیت‌های حکومت محلی صورت گیرد. حکومت محلی پروان با درک و آگاهی عمیق از چالش‌های موجود، لایه‌ها، ریشه‌ها و پیامدهای آن، موضوع امنیت پروان و بی ثباتی نسبی ناشی از حضور، فعالیت و گشت و گذار افراد مسلح غیر مسول و گاهی هم افراد مسول شامل دولت: (منسوبان و افسرانی که در پروان سکونت داشته و در هنگام بازگشت از وظیفه با چندین واسطه نظامی و ده‌ها فرد مسلح با جنگ‌افزارهای مختلف به پروان بر می‌گردند.) و سایر گروه‌ها را با مقامات و نهادهای مرکزی سکتور امنیتی کشور در میان گذاشته است تا پلان‌ها و برنامه‌های خود را در هماهنگی با حمایت و حضور آنان در راستای جمع آوری سلاح‌های غیر مجاز و افراد مسلح غیر مسول عملی نماید. این مشوره‌ها و هشدارهای پیهم در کنار توجه رئیس جمهوری به این مساله و هدایت به اقدام در خصوص آن، سبب شده تا نهادهای مربوط (وزارت‌های: داخله، دفاع و ریاست امنیت ملی) نیز پشتیبانی عملی خود را ابراز و نیروهای بیشتر برای تطبیق آن به پروان اعزام نمایند. فرستادن نیروهای خاص پولیس به ولایت پروان برای اجرای پلان‌های امنیتی در کنار نیروهای موجود امنیتی پروان توانست تا حد زیادی کمبود ناشی از نیروهای عملیاتی را برای بازداشت عاملان اعمال هراس افگانه در این ولایت رفع ساخته و به انجام عملیات‌های موفق و دارای دستاورد بیانجامد. در میان فاصله زمانی یک ماه و اندی که عملیات‌های نیروهای امنیتی پروان برای بازداشت افراد مسلح غیر مسول، جمع آوری سلاح‌های غیر مجاز، بازداشت مجرمان زیر تعقیب عدلی و کشف شامل: قاتلان، دزدان و اختطاف‌گران آغاز یافته است دستاوردهای زیادی نصیب نیروهای امنیتی پروان در رأس مقام ولایت پروان شده است که با استقبال گرم مردم پروان همراه بوده است.

از آغاز کمپاین یاد شده به تاریخ ۲۰ اسد سال جاری که تاکنون نیز ادامه دارد بیش از ۸۰ تن از افراد متهم به جرایم زورمندان محلی مرتب به بلند پایه گان نظام در حومه‌های

مرکز پروان در ماه‌های اخیر مزید بر علت‌ها گوناگونی دیگر در راستای افزایش ناامنی و بی ثباتی در این ولایت است. به یقین مسلح سازی به بهانه انتخابات یک از عوامل مشکلات موجود امنیتی به شمار می‌آید که امروز سبب شده است تا میزان جرایم مختلف جنایی بلند رفته و افراد مسلح غیر مسول افزایش یابند، اما مسولان اداره محلی پروان خود را متعهد به تامین امنیت مردم دانسته و این مسولیت را هنانگونه که برای مردم پروان و عده نیز سپرده اند به سر می‌رسانند و بدون تفکیک این که کی از سوی چه کسی مسلح شده است و حمایت می‌شود افرادی را که از آن یاد شده است خلع سلاح و به پنجه قانون می‌سپارند. با آنکه از تلاش‌های جدی و همه جانبه کنونی برای جمع آوری افراد مسلح غیر مسول تعبیرهای گوناگونی شده است و برخی‌ها از آن سوی تعبیر کرده اند این مساله سد راه واقع نخواهد شد و طوری که تلاش‌ها آغاز یافته است و دستاوردهای قابل ملاحظه‌ی همچنان در پی داشته است، ادامه نیز خواهد یافت. اکنون و پس از آغاز دوره تازه جمع آوری سلاح‌های غیر مجاز و افراد مسلح غیر مسول، مردم در گوشه و کنار مختلف ولایت پروان از پیامد تلاش‌های جدی و اقدامات موثر نهادهای امنیتی راضی اند و گوشه‌ی از آن بی بند و باری‌هایی که از آن یاد شده است مهار شده اند. اما این به آن معنا نیست که تمامی چالش‌ها از میان برداشته شده است و مشکلی در خصوص تامین امنیت به ویژه حضور افراد مسلح غیر مسول در ولایت پروان وجود ندارد. رهبری ولایت پروان در رأس نیروهای امنیتی این ولایت تا زمانی به این اقدامات و تلاش‌ها ادامه خواهند داد که پروان از وجود این افراد بگونه قابل ملاحظه و چشم‌گیری پاک‌سازی شود و دیگر تهدیدی از این ناحیه متوجه زندگی و کار مردم باقی نماند. از همین رو است که هیچ تاریخی برای پایان عملیات‌های جمع آوری افراد متهم به جرایم مختلف، دزدان، قاتلان و افراد مسلح غیر مسول معین نشده است. روی هم رفته چالش‌های عمیق، ریشه دار و دارای پشتیبان سد راه تلاش مسولان اداره محلی پروان از غوربندها تا حومه شهر چاریکار سبب شده است تا برخی‌ها را به این باور برساند که گویا اداره محلی پروان کفایت لازم و ظرفیت مدیریت گوشه‌های مختلف مشکلاتی نسبی موجود را ندارند. اما واقعیت این است که وجود چنین چالش‌های فربه در هر جغرافیا و در برابر هر اداره سبب خواهد شد تا داورهای و قضاوت‌ها منفی‌بی در قبال رهبری و مدیران آن اداره شکل گرفته و تصویری معکوس از توانایی‌های مدیریتی را ارایه دهد. با آن هم رهبری اداره محلی پروان مبارزه با چالش‌ها و برچیدن آنها را وظیفه خود دانسته و به آن تا رسیدن به اهداف مقدس خود که همانا تامین امنیت و رفاه مردم است ادامه خواهد داد.

مقام ولایت پروان

بلیت‌های ال کلاسیکو در ۲۰ دقیقه فروش رفت

روزنامه مارکا از فروش تمام بلیت‌های ال کلاسیکو ظرف ۲۰ دقیقه خبر داد. به گزارش ایسنا، رئال مادرید و بارسلونا هشت روز دیگر در دیدار رفت خود در لیگا باید در ورزشگاه سانتیاگو برنابئو شهر مادرید برابر هم به میدان بروند؛ دیداری که اهمیت بسیار زیادی نه تنها برای اسپانیا بلکه برای تمام فوتبال‌دوستان جهان دارد. روزنامه مارکا اسپانیا خبر داد: تمام بلیت‌های سانتیاگو برنابئو که به صورت اینترنتی در اختیار علاقه‌مندان به فوتبال قرار گرفته بود ظرف ۲۰ دقیقه به فروش رفت تا رکودی دیگر برای این بازی حساس ثبت شود. ۸۴ هزار هوادار فوتبال در اسپانیا بازی ال کلاسیکو را از نزدیک تماشا خواهند کرد. این بازی شاید با ال کلاسیکوهای قبلی فرق داشته باشد و آن هم حضور معجونی از فوتبالیست‌های سطح اول جهان در این بازی است. از طرفی حضور لوئیس سوارس اروگوئه‌ای اهمیت این دیدار را بالا برده است. تقابل سوارس و پپه دو بازیکن فوتبال جهان در این دیدار و از طرفی تقابل مسی و نیمار در مقابل رونالدو و بیل جذابیت زیادی به این بازی بخشیده است.

ابتکار جدید پلاتینی برای فوتبال، معرفی کارت سفید

میشل پلاتینی از معرفی قانون جدیدی به فوتبال حمایت کرد که به داوران این اجاره را می‌دهد تا یک بازیکن را به مدت ۱۰ دقیقه از زمین اخراج کند. میشل پلاتینی در گفت‌وگو با روزنامه لو فیگارو درباره قانون کارت سفید عنوان کرد: باید قدرتی را به داوران بدهیم که بر مبنای آن بتوانند بازیکنی را به مدت ۱۰ دقیقه از زمین فوتبال اخراج کنند. البته این زمان می‌تواند تغییر کند. کارت سفید به بازیکنانی داده خواهد شد که جریمه آن‌ها کمتر از کارت قرمز است و به همین دلیل با کارت سفید داور روبرو خواهد شد. کاپیتان فرانسه در یورو ۱۹۸۴ هم چنین عنوان کرد: باید در قانون فعلی فوتبال نیز تجدید نظر شود که بازیکنی یک گل صد در صد را می‌خورد و تنها از زمین اخراج می‌شود. باید نه تنها در این صحنه بازیکن اخراج شود و یک ضربه پنالتی به سود حریف اعلام شود بلکه بازیکن خطاکار باید با محرومیت مواجه شود چرا که باعث جلوگیری از گل زدن شده است.

لمپارد:

از درخشش در منچستر سیتی شگفت زده شدم

فرانک لمپارد می‌گوید از درخشش و انتخاب به عنوان بهترین بازیکن این تیم شگفت‌زده شده است.

وقتی فرانک لمپارد در پایان فصل گذشته با پیشنهاد تمدید قراردادش در چلسی مواجه نشد مجبور شد تا پس از ۱۳ سال از تیم محبوب خود جدا شود و راهی نیویورک اف‌سی آمریکا شود. با توجه به خواهرخواندگی باشگاه آمریکایی و منچستر سیتی سرنوشت باز هم لمپارد را به لیگ برتر آورد و این بار او پیراهن منچستر سیتی را به تن کرد. در حالی که کمتر کسی تصور می‌کرد لمپارد در فصل جدید فوتبال انگلیس بدرخشد، او توانست شروعی رویایی با تیمش داشته باشد و حتی به عنوان بهترین بازیکن ماه گذشته تیمش از سوی هواداران سیتی انتخاب شد.

فرانک لمپارد درباره درخشش خود در منچستر سیتی و انتخاب به عنوان بهترین بازیکن ماه این تیم گفت: اعتراف می‌کنم اصلاً انتظار این را نداشتم که چنین شروعی در منچستر سیتی داشته باشم و بتوانم در ماه نخست به عنوان بهترین بازیکن انتخاب شوم و بالاتر از جیمز میلر و داوید سیلوا قرار بگیرم. باید از هواداران سیتی تشکر کنم که من را عنوان بهترین بازیکن انتخاب کردند. از این انتخاب و از این شروع

لمپارد ۳۶ ساله ادامه داد: امروز (شنبه) در

هفته هشتم دیداری سخت برابر تاتنهام داریم. همیشه زمانی که در چلسی بازی می‌کردم مقابل تاتنهام عملکرد خوبی داشتم. امیدوارم که فردا نیز بتوانم برای تیم مفید باشم. تاتنهام در چند فصل گذشته پیشرفت زیادی کرده و توانسته است به تیمی مدعی تبدیل شود. این فصل تاتنهام و ساوت‌همپتون توانستند عملکرد خوبی در لیگ برتر داشته باشند و به نظر من تیم‌های شگفتی‌ساز خواهند بود. باید بتوانیم آن‌ها را در بازی فردا شکست دهیم. به هیچ وجه حریف آسانی نخواهیم داشت چرا که آن‌ها این فصل به دنبال حضور در لیگ قهرمانان اروپا هستند و می‌خواهند در بین چهار تیم نخست قرار گیرند. هفته هشتم لیگ برتر شبیه آغاز می‌شود و در حساس‌ترین بازی‌ها منچستر سیتی باید با تاتنهام بازی کند و چلسی صدرنشین نیز مهمان کریستال پالاس خواهد بود.

مدیر مسؤول: نظری پریانی - ۰۷۰۰۲۶۳۱۵۲
 nazari.paryani@yahoo.com
 ویراستار: روح الله یوسف زاده
 مدیر خبر: مجتبی امیری
 گروه نویسندگان: حلیمه حسینی، احمد عمران و کاوه جبران
 گزارشگران: ناجیه نوری، عرفان مومند و محمد هارون مجیدی
 برگ آرابی: مجیب احمدی

نشانی برقی: mandegar.daily@gmail.com وب سایت: www.mandegardaily.com

شماره تماس: ۰۷۵۲۰۴۴۲۱۰ - هرات: ۰۷۸۹۵۱۰۰۶۶

مسؤول توزیع: حبیب الله - ۰۷۰۸۱۶۹۸۲۸

نشانی: چهارراهی حصه دوم کارته پروان، سرک غربی (سمت باغ بالا) دست راست، کوچه پنجم

شماره گان: ۵۰۰۰

به جز «سخن ماندگار» مسؤولیت دیگر نبشته‌ها به نویسندگان بر می‌گردد.

Year 6 NO 1393 Saturday 18 October 2014

DAILY

Mandegar

د ملي يووالي حکومت په راتلو امنيتي

وضعيت مخ په بڼه کېدو دی

په لوړه سياسي کچه له امنيتي ځواکونو ملاتړ د وسله والو مخالفانو پر وړاندې د هغوی مورال پياوړی او روحيه يې غښتلې کوي. د ملي يووالي حکومت په رامنځته کېدو سره د طالبانو او نورو وسله والو پر وړاندې د ولسمشر سخت دريځ کولو د افغان امنيتي ځواکونو په وړتياوو زياتونه کړي ده. په دې مانا چې د ولسمشر اشرف غني احمدزي په سخت دريځ سره که څه هم چې امنيتي ځواکونو له پخوا هم ډېر خپلو مسووليتونو ته ځير شوي او شته وړتياوې يې په کار اچولي؛ د وسله والو مخالفانو پر وړاندې يې ډېرې لاسته راوړنې هم درلودلې دي. ولسمشر احمدزي د اختر په ورځو کې د ملي دفاع وزارت مهم قعات ليدلي، په سردار محمدداوود خان روغتونو کې يې د ملي اردو له ټپيانو ليدنه کړې او له هغوی نه يې د هر راز ملاتړ ډاډ ورکړی دی. ولسمشر په ناڅاپي توگه هم يوشمېر جزو تامونو ته ورغلی، څو امنيتي ځواکونه غافلگيره او د هغوی له وضعيت ځان خبر کړي. د دې ترڅنگ ولسمشر امنيتي سکتور ته لارښوونه کړې، چې د امنيت په ټينگښت کې خپلې هڅې تېزې کړي.

نوموړي امنيتي ارگانونو او ايساف د مشرانو ترمنځ په گډ درې ورځني سيمينار کې وويل، هر هغه څوک چې افغان امنيتي ځواکونه وژني د افغانستان دښمنان او د بښلو وړ نه دي. د دې ترڅنگ په همدې سيمينار کې د ملي يووالي د حکومت اجرايوې مشر ډاکټر عبدالله عبدالله ويل، چې حکومت دې له دوست او دښمن نه روښانه تعريف وړاندې کړي. هغه امنيتي ځواکونو ته ډاډ ورکړ، چې په هر حال کې به ترېنه ملاتړ وکړي او د دوی د ظرفيتونو او تجهيزاتو د لوړولو او پراخولو لپاره به هڅې وکړي.

دا هغه څرگندونې دي، چې له دې وړاندې له افغان امنيتي ځواکونو نه د ملاتړ لپاره د سياسي مشرانو له لوري نه وې شوې. د ولسمشر کرزي په واکمنۍ کې له امنيتي ځواکونو دغه ډول ملاتړ نه و شوی او نه هم دومره هڅول شوي ول. بلکې حکومت په لوی لاس د افغان امنيتي ځواکونو وژونکي بنديان هم له بنده خوشې کړي ول، چې د امنيتي ځواکونو په روحيه يې ناوړه اغېز کړی و.

د ملي دفاع وزير جنرال بسم الله محمدي ويلي، چې په لوړه کچه د ولسمشر له لوري له دوی نه سياسي ملاتړ د ملي اردو مورال لوړ کړی او اوس له وسله والو طالبانو سره د مقابلي لپاره بڼه روحيه لري. په تېر حکومت کې تر دې حده د امنيتي ځواکونو پر ځای له طالبانو ملاتړ کېده، چې يوشمېر امنيه قوماندانانو په خپل سر پوليسو ته امر وکړ، چې د طالبانو له نيولو ډډه وکړي او ويې وژني.

د ملي امنيت وياند عبدالحميد صديقي هم ويلي، چې

سياسي ملاتړ يې له طالبانو سره په جگړه کې مورال لوړ کړی دی. ملي امنيت په يوه اونۍ کې د حقاني شبکې دوه مهم مشران او په بغلان کې يې د جنرال دېلې مشر قاري زبير ونيول. د دې ترڅنگ په يوشمېر ولايتونو کې يې له بریدونو مخنيوی هم کړی دی. د ملي دفاع وزارت ويلي، چې له امنيتي ځواکونو نه په سياسي ملاتړ کولو سره اوس د هلمند سنگين ولسوالۍ چې له تېرو څو مياشتو راهيسې له شديدو امنيتي گواښونو لاندې وه، له پخواني گواښ سره مخ نه ده او امنيتي ځواکونو لاس پر طالبانو بر دی.

د ولسمشر دا دريځ د ستايلو وړ دی. او په کار ده چې په دې برخه کې خپل جدیت نور هم ټينگ وساتي. هغه ډول چې ملي امنيت ته پاليسي جوړوي ټولو امنيتي ځواکونو ته يوه گډه داسې ستراتيژي او پاليسي جوړه کړي، چې د امنيتي ځواکونو ترمنځ همغږي ډېره او چارې يې نورې هم نښي شي.

خو يو ټکی چې ولسمشر اشرف غني يې بايد پر وړاندې احتياط وکړي، هغه دا دی چې ده طالبان سياسي مخالفان بللي، په داسې حال کې طالبانو له تېرو څو کلونو راهيسې د پرديو هېوادونو په ځانگړي ډول د پاکستان د استخباراتو په لارښوونه زرگونه افغانان او امنيتي ځواکونه په شهادت رسولې، کورونه يې ويجاړ کړي، عامه شتمنۍ ته يې زيان اړولی او له افغانستان سره يې ښکاره دښمني کړې ده.

ولسمشر کرزي هم د طالبانو پر وړاندې له ډېرې نرمۍ کار واخيست، خو پايله يې دا شوه چې د زرگونه افغانانو ترڅنگ يې خپل ورور او د تره زوی هم لاسه و رکړل، مگر د طالبانو په دريځ کې يې کوم بدلون رانه وست. اوس هم ولسمشر احمدزي بايد د پخواني ولسمشر کرزي له تېروتنو زده کړه و کړي او پوهېږي چې هغوی ته د سياسي مخالفانو په خطاب ورکولو سره نشي کېدای هغوی راضي کړي، چې له تاوتریخوالي او افغان وژنې لاس واخلي. ولسمشر او اجرايوې رييس بايد طالبانو ته د امتياز ورکولو پر ځای، د امنيتي ځواکونو په پياوړتيا کار وکړي او ترېنه ملاتړ وکړي.

رييس کمیته خدمات نظامی سنای امریکا:

تقویت قوای امنیتی افغانستان بدترین کابوس برای طالبان است

رييس کمیته خدمات نظامی سنای امریکا می‌گوید که هدف اصلی ماموریت کشورش در افغانستان تقویت قوای امنیتی افغان می باشد که این مساله بدترین کابوس برای طالبان است.

کارل لیفین رییس کمیته خدمات ملکی سنای امریکا همچنین می‌گوید که افغانستان در عرصه‌های سیاسی، اقتصادی، نظامی و اجتماعی پیشرفت‌های زیادی داشته؛ اما هنوز هم به کمک‌های جامعه بین‌المللی نیازمند است.

آقای لیفین که در نشست در انستیتوت صلح امریکا سخن می‌گفت اظهار داشت که آغاز کار حکومت وحدت ملی در افغانستان امیدوار کننده است؛ زیرا در نخستین روزهای کاری حکومت جدید توافقنامه امنیتی میان افغانستان و ایالات متحده و ناتو امضا شد و رسیدگی به قضیه کابل بانک از سر گرفته شد.

این سناتور امریکای افزود: «اولین عملکردهای حکومت جدید در افغانستان مایه امیدواری برای آینده بهتر افغانستان

است؛ زیرا به عقیده وی، رهبران حکومت وحدت ملی، نه به آجندای گروه گرایي و فرقه گرایي، بلکه به عمران افغانستان تمرکز کرده اند.»

رييس کمیته خدمات نظامی سنای امریکا تاکید کرده است که پیشرفت نیروهای امنیتی افغان بالاتر از توقع مقام‌هایی امریکایی بوده است.

این گفته‌ها در حالی مطرح می‌گردد که گروه بحران به تازه‌گی ساختار فعلی حکومت جدید افغانستان را شکننده خوانده و از رهبران سیاسی افغان می‌خواهد تا در پیشبرد امور افغانستان خویشتنداری کنند.

هشدار گروه بین‌المللی بحران به دولت وحدت ملی افغانستان:

برای جلوگیری از قرار گرفتن نهادهای مالی

در فهرست سیاه بانک‌های آسیایی دست به کار شوید

گروه بین‌المللی بحران هشدار داد اگر دولت جدید افغانستان برای برون‌رفت از بحران اقتصاد چاره‌جویی نکند، این کشور با مشکلات مالی بزرگی مواجه خواهد شد.

گروه بین‌المللی بحران در تازه‌ترین گزارش خود، اعلام کرد: دولت جدید افغانستان با بحران اقتصادی بزرگی مواجه است و اگر برای رفع این مشکل تدابیر مناسب و عملی اتخاذ نشود، بیم

تقویت روحیه مخالفان مسلح وجود دارد. در اعلامیه گروه بین‌المللی بحران آمده است: اشرف غنی احمدزی رییس جمهور افغانستان و عبدالله عبدالله، رییس اجرایی دولت این کشور هر چند با تشکیل دولت وحدت ملی ثبات را برای انتقال قدرت به وجود آوردند اما با وجود تشکیل این حکومت احتمال تنش‌های گروهی وجود دارد که می‌تواند برنامه اصلاحات را در معرض خطر قرار دهد.

این گروه به دولت وحدت ملی توصیه کرده در هفته‌های آتی برای جلوگیری از قرار گرفتن اسامی نهادهای مالی افغانستان در فهرست سیاه بانک‌های آسیایی دست به کار شده و همچنین اطمینان نهادهای کمک‌کننده در اجلاس توکیو را برای همکاری با افغانستان جلب کند.

گروه بین‌المللی بحران از دولت جدید افغانستان خواسته تا کشورهای خارجی را متقاعد نماید میلیاردها دالر برای برآورده شدن نیاز نیروهای نظامی افغانستان به این کشور کمک کنند.

روزنامه ماندگار برای سال جاری خورشیدی مشترک می‌پذیرد

برای دانشجویان و اساتید دانشگاه

سه ماهه - ۱۰۰۰ افغانی
 شش ماهه - ۲۰۰۰ افغانی
 نه ماهه - ۳۰۰۰ افغانی
 یک ساله - ۴۰۰۰ افغانی

دفاتر خارجی

سه ماهه - ۱۰۰ دالر
 شش ماهه - ۲۰۰ دالر
 نه ماهه - ۳۰۰ دالر
 یک ساله - ۴۰۰ دالر

نارسیده به منزل یا دفاتر
 سه ماهه - ۱۰۰۰ افغانی
 شش ماهه - ۲۰۰۰ افغانی
 نه ماهه - ۳۰۰۰ افغانی
 یک ساله - ۴۰۰۰ افغانی

برای دفاتر

سه ماهه - ۱۲۵۰ افغانی
 شش ماهه - ۲۵۰۰ افغانی
 نه ماهه - ۳۷۵۰ افغانی
 یک ساله - ۵۰۰۰ افغانی

حساب بانکی روزنامه ماندگار در میوند بانک: Mandegar daily Bank Account in Maiwand- Bank: 1001201077988

برای اشتراک در روزنامه با این شماره‌ها به تماس شوید: +۷۷۶۹۳۰۵۶۵ - +۷۸۴۳۰۱۶۴۰